

С. І. Спільник

кандидат філософських наук, доцент
Класичний приватний університет

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

У статті автор здійснює дослідження сучасного стану інформаційно-аналітичного забезпечення кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України та формує напрямки його удосконалення. Разом із тим, автор опрацьовує ключовий дискурсивний апарат та пропонує власне розуміння інформаційно-аналітичного забезпечення кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України. Сьогодні, в умовах стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, комплексної інформатизації та цифровізації, коли інформаційні технології стали невід'ємною частиною життя людини, ефективність кримінологічної діяльності Державної пенітенціарної служби України стала безпосередньо залежною від інформаційно-аналітичного забезпечення. Таким чином, стрімкий і неупинний процес розвитку інформаційних технологій піднімає на якісно новий рівень актуальності дослідження, спрямовані на вдосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення підсистем державної політики в боротьбі зі злочинністю. Аналіз наукової літератури щодо інформаційного забезпечення державної політики у сфері злочинності дозволяє автору статті стверджувати, що ця тема все більше привертає увагу вчених. Усе це, на думку автора, є дуже важливим для вдосконалення та вивчення сучасного стану інформаційно-аналітичного забезпечення державної політики у боротьбі зі злочинністю, і кримінологічної діяльності Державної пенітенціарної служби України зокрема. На думку автора, під інформаційно-аналітичним забезпеченням кримінологічної діяльності Державної пенітенціарної служби України пропонується розуміти – реалізацію державної політики у боротьбі зі злочинністю, яка спрямована на забезпечення інформаційних потреб Державної пенітенціарної служби України. та/або діяльність уповноважених органів Державної пенітенціарної служби України щодо збирання, обробки та використання інформації про обвинувачених (підсудних), засуджених, виправданих та осіб, судимість яких погашена або погашена. У свою чергу, удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення кримінологічної діяльності Державної пенітенціарної служби України має здійснюватися за такими напрямками: підвищення матеріально-технічного та наукового забезпечення; залучення до інформаційно-аналітичної діяльності досвідчених спеціалістів у галузі інформаційних технологій; забезпечення належного рівня безпеки інформаційних баз даних; оновлення нормативної бази шляхом внесення змін і доповнень тощо.

Ключові слова: інформація, аналітика, інформаційно-аналітичне забезпечення, кримінально-виконавча служба, кримінологічна діяльність.

Spilnyk S. I. Information and analytical support of criminological activity of the state criminal and executive service of Ukraine

In the article the author carries out research of a modern condition of information and analytical maintenance of criminological activity of the State criminal executive service of Ukraine and forms directions of its improvement. At the same time, the author develops a key discursive apparatus and offers his own understanding of information and analytical support of criminological activities of the State Penitentiary Service of Ukraine. Today, with the rapid development of information and communication technologies, comprehensive informatization and digitalization, when information technology has become an integral part of human life, the effectiveness of criminological activities of the State Penitentiary Service of Ukraine has become directly dependent on information and analytical support. Thus, the rapid and relentless process of development of information technology raises to a qualitatively new level of relevance of research aimed at improving the information and analytical support of public policy subsystems in the fight against crime. An analysis of the scientific literature related to the information support of state policy in the field of crime allows the author of the article to say that this topic is increasingly attracting the attention of scientists. All this, according to the author, is very important to improve and study the current state of information and analytical support of state policy in the fight against crime, and criminological activities of the State Penitentiary Service of Ukraine in particular. According to the author, the information and analytical support of criminological activities of the State Penitentiary Service of Ukraine is proposed to mean – the implementation of state policy in the fight against crime, which aims to meet the information needs of the State Penitentiary Service of Ukraine and / or the activities of authorized of the State Penitentiary Service of Ukraine on the collection, processing and use of information on accused (defendants), convicts, acquitted and persons whose convictions have been revoked or expunged. In turn, the improvement of information and analytical support of criminological activities of the State Penitentiary Service of Ukraine should be carried out in the following areas: increasing logistics and scientific support; involvement of experienced specialists in the field of information technologies in information and analytical activities; ensuring the appropriate level of security of information databases; updating the regulatory framework by making changes and additions, etc.

Key words: information, analytics, information-analytical support, criminal-executive service, criminological activity.

Постановка проблеми. Сьогодні в умовах стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, всеохоплюючої інформатизації та діджиталізації, коли інформаційні технології стали невід'ємною частиною людського життя, ефективність кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України перейшла в безпосередню залежність від інформаційного-аналітичного забезпечення. Таким чином, стрімкий та неперервний процес розвитку інформаційних технологій піднімає на якісно новий рівень актуальності дослідження, які спрямовані на вдосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення підсистем державної політики у сфері боротьби зі злочинністю.

Серед науковців які приділяли увагу дослідженню інформаційного-аналітичного забезпечення кримінологічної діяльності слід виділити: В.М. Бесчастного, Р.І. Благути, В.М. Варенко, Д.В. Дабіжа, Р.А. Калюжного, А.В. Коваленко, В.В. Лушера, А.І. Марущак, М.В. Мовчан, О.Г. Петрова, Ю.П. Сурміна, А.Є. Фоменко, Г.М. Шорохову та інші. Однак, інформаційно-аналітичне забезпечення кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України залишилось поза увагою науковців.

Мета статті зосереджена на дослідженні інформаційно-аналітичного забезпечення кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України.

Виклад основного матеріалу. Аналіз наукової літератури, яка стосується інформаційного забезпечення державної політики у сфері злочинності, дає змогу стверджувати, що ця тематика все більше привертає увагу науковців. Однак, на нашу думку, навряд чи більш точно та вдало можна описати сучасні інформаційні процеси в світі, ніж це зробили Р.І. Благута та А.В. Мовчан.

Так, на думку науковців, під час переходу третьої «цифрової» революції в четверту – промислову – відбувається вибух технологічних відкриттів. Індустрія 4.0 стирає межі між фізичними, цифровими і біологічними сферами. Авторами мається на увазі хвиля відкриттів, обумовлених розвитком можливостей встановлення зв'язку: роботи, дрони, «розумні» міста, штучний інтелект (хоча, на нашу думку, доцільніше вести мову про «машинне навчання») і дослідження головного мозку. Першими кроками світу до нової промислової революції, вважають науковці, стали хмарні технології, розвиток способів збору й аналізу Big Data, краудсорсинг, біотехнології, безпілотні автомобілі і медицина, заснована на 3D-друку. У світі фінансів це криптовалюта Bitcoin і технології Blockchain. Internet of Things, продовжують автори – це концепція простору, у якому все з аналогового і цифрового світів може бути поєднане. Кінцевою метою цього процесу, на думку науковців, є формування «розумного», «цифрового» суспільства і «розумної», «цифрової» держави, що припускає досягнення хоча би мінімальної соціальної справедливості, отримання всіма громадянами доступу до досягнень науково-технічної революції і, головне, – розвиток доступу до правосуддя та захисту від злочинності як традиційної, так і нового типу [1, с. 7].

Разом із тим, на думку С. Банах, становлення механізмів і засобів інформаційного забезпечення діяльності правоохоронних органів історично нерозривно пов'язане з формуванням і розвитком їх інституційно-функціональної системи. Активний розвиток інформаційних процесів, впровадження нових винаходів, досягнень і технологій у виробничі та управлінські процеси зумовили не лише можливості поступального розвитку нашої держави, а і стали фактором зростання кількості злочинів та вдосконалення засобів і способів вчинення злочинних посягань. Тому, вважає автор, розвиток якісних параметрів інформаційного забезпечення правоохоронної діяльності набуває все більшого значення. Воно відкриває нові можливості для попередження злочинності, сприяє ефективному і точному прийняттю рішень з метою розкриття злочинів, що на своєму рівні добре розуміли вже у стародавні часи. Однак, робить наголос науковець, розвиток інформаційних систем в Україні на сучасному етапі перебуває на низькому рівні, оскільки впроваджені інформаційні системи ще не здатні в повному обсязі реалізувати своє призначення у процесі діяльності правоохоронних органів [2, с. 150].

Ба більше, зазначає Р.А. Калюжний, що у сучасний період в Україні здійснюється вдосконалення системи правоохоронних органів. Одним із важливих елементів такого вдосконалення є закріплення організаційно-правових основ інформаційного забезпечення правоохоронних органів у сфері боротьби зі злочинністю, ліквідації інших загроз національній безпеці. Зазначене питання, на його переконання, тісно пов'язане із практичними завданнями боротьби зі злочинністю, профілактики правопорушень в Україні, налагодження тісного зв'язку громадян, громадськості з правоохоронними органами тощо. І тому, наголошує науковець, визначення і закріплення у законодавстві основ правового регулювання інформаційного забезпечення правоохоронних органів України сприятиме не лише ефективному виконанню покладених на кожен із органів завдань, а й комплексній профілактиці правопорушень, загальнодержавній боротьбі зі злочинністю [3, с. 190].

Завдяки цьому, у третьому тисячолітті розвитку суспільства, інформація виступила на перший план, в результаті чого отримала статус «найдорожчого ресурсу людства». Так, сьогодні державні органи намагаються якомога більше отримати інформації про суспільство загалом та окремих її членів. Надаючи на підпис у всіх установах державної форми власності «Згоду на збір та обробку персональних даних». В такому разі, неабиякої актуальності набуває вираз Натана Ротшильда «Хто володіє інформацією – той володіє світом» [4]. А управління в свою чергу цією інформацією, покладає вкрай велику відповідальність на володільця або розпорядника останньої.

Як відзначають окремі автори, інформація – абстрактне поняття, що має різні значення залежно від контексту. Походить від латинського слова «informatio», яке має декілька значень: роз'яснення; виклад фактів, подій; витлумачення; представлення, поняття; ознайомлення, просвіта. Разом із тим, продовжують автори, інформація – це нові відомості, які прийняті, зрозумілі і оцінені її користувачем як корисні; Іншими словами, інформація – це нові знання, які отримує споживач (суб'єкт) у результаті сприйняття і переробки певних відомостей [5, с. 6].

Відповідно до законодавства України (ст. 1 Закону України «Про інформацію» від 20 листопада 1992 року № 2657-XII) інформація – це будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді [6], або – це відомості, подані у вигляді сигналів, знаків, звуків, рухомих або нерухомих зображень чи в інший спосіб (ст. 1 Закону України «Про телекомунікації» від 18 листопада 2003 року № 1280-IV) [7].

Все це, на нашу думку, зумовлює неабияку актуальність щодо вдосконалення та дослідження сучасного стану інформаційно-аналітичного забезпечення державної політики у сфері боротьби зі злочинністю, та кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України зокрема.

Так, В.М. Варенко підтримує позицію Ю.П. Сурміна, з приводу того, що в сучасних умовах інформаційно-аналітична діяльність стає необхідною потребою суспільства, одним із найважливіших і найвпливовіших факторів суспільства, одним із найважливіших і найвпливовіших факторів стабільності і життєдіяльності будь-якої держави. Саме тому, наголошують науковці, що інформаційно-аналітична діяльність в сучасному державному управлінні виконує такі важливі функції: управлінська – яка забезпечує інформацією всі етапи управлінської діяльності: підготовку, прийняття управлінських рішень, контроль за їх виконанням; діагностична – яка спрямована на отримання об'єктивної картини ситуації, що склалася, її діагностика; застерігаюча – яка виявляє проблеми, небезпеки, конфлікти, дозволяє їх уникнути; пізнавально-ментальна – яка сприяє зміні розуміння сутності явищ, зміні ментальності управлінців [8, с. 271], [9, с. 18].

Як Г.Г. Швачич, у ході інформаційного процесу дані перетворюються із одного виду в інший за допомогою різних методів. Обробка даних вимагає здійснення багатьох операцій. Серед них можна виділити основні операції:

- збирання даних – це накопичення з метою забезпечення достатньої повноти для прийняття рішення;
- формалізація даних – приведення даних, що надходять від різних джерел до однакової форми;
- фільтрація даних – відсіювання «зайвих» даних, у яких нема необхідності для прийняття рішення;
- сортування даних – упорядкування даних за заданою ознакою, що дозволяє підвищити доступність даних;
- архівація даних – організація зберігання даних, що дозволяє зменшити витрати для зберігання даних і підвищує надійність інформаційного процесу;
- захист даних – заходи, що спрямовані на запобігання втрат, відтворення та модифікацію даних;
- перетворення даних – переведення даних із однієї форми в іншу або із однієї структури в іншу, яке часто пов'язане із зміною типу носія [5, с. 6-7].

Так, Р.І. Благута та А.В. Мовчан дотримуються позиції тих науковців, які вважають, що інформаційне забезпечення складається з трьох взаємопов'язаних компонентів:

- 1) інформаційних систем, у межах яких здійснюється збір, накопичення, системна обробка, зберігання й видача споживачу необхідної криміналістичної, оперативної, процесуальної та іншої інформації;
- 2) аналітичної роботи, що полягає у здійсненні комплексу організаційних заходів і методичних прийомів з обробки та синтезу наявної інформації;
- 3) управлінської діяльності, яка забезпечує прийняття необхідних рішень щодо стратегії й тактики протидії злочинності [1, с. 189].

Разом із тим, необхідно здійснити аналіз позицій науковців, щодо розуміння інформаційно-аналітичного забезпечення різних видів державної діяльності.

Так, у сфері державної політики, на думку Ю.О. Саричева, інформаційно-аналітичне забезпечення – це комплекс заходів, що реалізує процеси створення документованих інформаційних продуктів (аналітичних документів) на основі використання статичних інформаційних ресурсів (документованих даних та інформації), проведення розрахунків, моделювання ситуацій, їх аналізу і синтезу з метою підтримки прийняття відповідних рішень [10, с. 124].

А.О. Пугач вважає, що в цілому інформаційно-аналітичне забезпечення органів виконавчої влади є складовою державного управління, яке покликане збільшити рівень узагальнення фактів, обґрунтованість рекомендацій, якість інформаційної продукції суб'єктів управління, а також, викривати довгострокові тенденції розвитку суспільства та держави [11].

У сфері державної політики боротьби зі злочинністю можемо виділити наступні пропозиції до визначення інформаційно-аналітичного забезпечення.

Так, на думку А.В. Коваленко, під інформаційно-аналітичною діяльністю необхідно розуміти – пошук, внесення, обробку, аналіз та зберігання інформації (створення баз даних), або інформаційно-аналітична робота, основною метою якої є опрацювання даних про злочини, їх зберігання з метою окреслення тенденцій злочинності, а також інформаційної допомоги в розкритті вже вчинених злочинів [12, с. 253].

За В.М. Бесчастним, інформаційне забезпечення протидії злочинності – це сукупність засобів, методів та заходів, що використовуються для отримання своєчасної, цінної та важливої інформації, що впливає на точність і визначеність при прийнятті рішень, спрямованих на усунення, зменшення або нейтралізацію факторів існування злочинності та вчинення злочинів [13, с. 25].

В.В. Лушер під інформаційним забезпеченням органів прокуратури України розуміє – комплекс нормативно-правових, організаційно-управлінських, науково-технічних та інших заходів поєднання усієї інформації, що використовується в органах прокуратури, специфічних засобів і методів її оброблення, використання, дослідження, зберігання та захисту [14, с. 340].

Дещо по іншому інформаційно-аналітичне забезпечення розглядається в адміністративно-правовому дискурсі.

Так, Р.В. Ігонін вважає, що адміністративно – правове забезпечення функціонування системи судів загальної юрисдикції – це регламентована адміністративно – правовими нормами діяльність суб'єктів державно – владних повноважень, яка спрямована на створення необхідних умов для належного функціонування системи судів загальної юрисдикції та встановлена адміністративно – правовими нормами система гарантій належного функціонування системи судів загальної юрисдикції [15, с. 39].

Як можемо побачити, запропоновані вище підходи до визначення інформаційно-аналітичного забезпечення характеризуються по різному. Хоча одна ознака серед них є спільна – це обробка та використання інформації.

Більше того, Г.М. Шорохова досліджуючи проблемні питання інформаційного забезпечення діяльності правоохоронних органів виокремлює ряд проблем, які потребують першочергового вирішення.

Так, правник вважає, що теперішній час важливими проблемами, що постають перед правоохоронними органами, є: вдосконалення нормативно-правової бази (створення інформаційного кодексу України); покращення організаційно-кадрового забезпечення, яке потребує докорінного вдосконалення (з огляду на умови сьогодення, у зв'язку зі стрімким ростом інформаційних технологій, необхідно забезпечити працівникам інформаційних підрозділів та інших служб в галузі комп'ютерних технологій постійне підвищення кваліфікації з загальної інформаційної культури, комп'ютерної підготовки, а також інформаційної безпеки); оснащення та переоснащення всіх галузевих підрозділів сучасною потужною комп'ютерною технікою, ліцензійним стандартним та прикладним програмним забезпеченням, а також реалізація заходів зі створення єдиної комп'ютерної мережі (недостатність фінансових ресурсів, тягне за собою неоднорідність стану забезпечення територіальних одиниць комп'ютерною технікою, спеціалізованим програмним забезпеченням, локальними мережами); обмін інформацією між інтегрованими банками даних різних рівнів і забезпечення постійного зв'язку між ними, уніфікація технологічних процедур обробки документів, збору, реєстрації, накопичення й обробки інформації, що надходить у кожен з банків даних (інтегровані банки даних потребують відповідного розмежування доступу до інформаційних ресурсів та надійного захисту інформації; вдосконалення роботи інформаційних систем та інтеграції в єдине інформаційне середовище на державному та міжнародному рівнях, що покращить рівень відповідної внутрішньої та зовнішньої взаємодії (найбільш актуальним, на думку автора, є питання удосконалення механізму міжнародної взаємодії, адже більшість злочинів мають транснаціональний характер, наприклад, кіберзлочинність, торгівля людьми та ін.); створення та розробка дієвої системи інформаційної безпеки, яка б визначила загальні положення, основні поняття, цілі, принципи й напрями запровадження та підтримку надійної системи інформаційної безпеки правоохоронних органів України (вжиття комплексних заходів для захисту власного інформаційного простору) [16, с. 185-186].

Щодо нормативного забезпечення використання обліків та інформаційних систем, то цілком доречний поділ на групи здійснив Д.В. Дабіжа.

Зокрема, на думку науковця, документи, які регулюють таку діяльність, поділено на п'ять груп. Першу складають Конституція України, закони, постанови Кабінету Міністрів, укази Президента, в яких ідеться про необхідність і доцільність організації в певній галузі та відомстві облікової діяльності; другу – міжвідомчі нормативно-правові документи, що регламентують діяльність певних відомств (міністерств, бюро, Генеральної прокуратури України тощо) зі створення та функціонування обліків або автоматизованих інформаційних систем в їх відомствах; третю – відомчі накази, що затверджують інструкції, положення, які регламентують діяльність певної служби й визначають види обліків або автоматизованих інформаційних систем, які створюються та функціонують в їх структурі; четверту – відомчі накази, що затверджують інструкції, порядки, які регулюють певний вид обліку або автоматизованих інформаційних систем; п'яту – доручення, роз'яснення, що передбачають організацію певного обліку або алгоритму дій користувачів із формування певних автоматизованих інформаційних систем [17, с. 12].

Так, 08 листопада 2012 року Президентом України було підписано указ «Про Концепцію державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України» № 631-2012.

Відповідно якого, серед шляхів і способів розв'язання проблем, які постають перед Державною кримінально-виконавчою службою України передбачено модернізацію об'єктів інженерної інфраструктури та інженерно-технічних засобів охорони і нагляду, впровадження сучасних технологій з метою створення багаторівневої системи централізованої охорони і відеомоніторингу, створення автоматизованих інформаційних та телекомунікаційних систем Державної пенітенціарної служби України [18].

Ба більше, одним із ключових нормативно-правових актів, який здійснює регулювання питань що стосуються інформаційно-аналітичного забезпечення кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України виступає Кримінально-виконавчий кодекс України від 11 липня 2003 року № 1129-IV.

Зокрема, відповідно до ст. 6-1 Кримінально-виконавчого кодексу України від 11 липня 2003 року № 1129-IV Державна кримінально-виконавча служба України має доступ до Єдиного реєстру осіб, засуджених за злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості малолітньої особи. Держателем якого є Міністерство юстиції України. Під Єдиним реєстром осіб, засуджених за злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості малолітньої особи законодавець розуміє – автоматизовану електронну базу даних, створену для забезпечення збирання, зберігання, захисту, обліку, пошуку, узагальнення даних про осіб, які вчинили злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості малолітньої особи, у тому числі осіб, судимість яких за такі злочини знята або погашена в установленому законом порядку [19].

Отже, підсумовуючи все вищезазначене, під інформаційно-аналітичним забезпечення кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України пропонується розуміти – здійснення державної політики у сфері боротьби зі злочинністю, яка спрямована на задоволення інформаційних потреб Державної кримінально-виконавчої служби України та/або діяльність уповноважених суб'єктів Державної кримінально-виконавчої служби України щодо збирання, обробки та використання відомостей щодо обвинувачених (підсудних), засуджених, виправданих та осіб, судимість яких знята або погашена.

В свою чергу вдосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України доцільно здійснювати у наступних напрямках: підвищення матеріально-технічного забезпечення та наукового супроводження; залучення до інформаційно-аналітичної діяльності досвідчених фахівців у галузі інформаційних технологій; забезпечення належного рівня безпеки інформаційних баз даних; актуалізація нормативно-правової бази шляхом внесення змін та доповнень тощо.

Актуальним напрямком подальшого наукового пошуку вважаємо дослідження наукового супроводження кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України.

Список використаних джерел:

1. Благута Р.І., Мовчан А.В. Новітні технології у розслідування злочинів: сучасний стан і проблеми використання : монографія. Львів : ЛьвДУВС, 2020. 256 с.
2. Банах С. Інформаційне забезпечення діяльності правоохоронних органів: історико-правовий аналіз. *Актуальні проблеми правознавства*. 2019. Випуск 2 (18). С. 149-156.
3. Калюжний Р.А., Марущак А.І., Петров О.Г. Формування організаційно-правових основ інформаційного забезпечення правоохоронних органів України. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. 2008. Вип. 19. С. 190-198.
4. Хто володіє інформацією – той володіє світом : веб-сайт. URL: https://nnovosti.info/articles/hto_volodije_informatsijeju_toj_volodije_svitom-622.html (дата звернення: 01.11.2021).
5. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології : навчальний посібник / Г.Г. Швачич та ін. Дніпро : НМетАУ, 2017. 230 с.
6. Про інформацію : Закон України від 02 жовт. 1992 р. № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> (дата звернення: 01.11.2021).
7. Про телекомунікації : Закон України від 18 лист. 2003 р. № 1280-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1280-15#Text> (дата звернення: 01.11.2021).
8. Сурмин Ю.П. Теория и системный анализ : учеб. Пособие. Киев : МАУП, 2003. 368 с.
9. Варенко В.М. Інформаційно-аналітична діяльність : навч. посіб. Київ : Університет «Україна», 2014. 417 с.
10. Саричев Ю.О. Інформаційно-аналітичне забезпечення як вид інформаційного забезпечення в системі державного управління. *Вісник НАДУ при Президентіві України (Серія «Державне управління»)*. 2017. № 3. С. 120-126.
11. Пугач А.О. Сутність процесу інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної виконавчої влади в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2010. № 8. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2010_8_6 (дата звернення: 01.11.2021).
12. Коваленко А.В. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності Національної поліції: теоретичний і практичний підхід. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. № 3. С. 250-254.
13. Бесчастний В.М. Теорія та практика кримінологічного забезпечення протидії злочинності в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня док. юрид. наук : 12.00.08. Харків, 2018. 32 с.
14. Лушер В.В. Поняття інформаційного забезпечення прокуратури України. *Форум права*. 2014. № 1. С. 338-341.
15. Ігонін Р.В. Поняття адміністративно-правового забезпечення функціонування системи судів загальної юрисдикції. *Адвокат*. 2011. № 1 (124). С. 36-40.
16. Шорохова Г.М. Проблема вдосконалення інформаційного забезпечення діяльності правоохоронних органів. Шоста міжнародна науково-практична конференція НАНП Економіко-правові виклики 2016 року (12 січня 2016 року). Львів : Національна академія наукового розвитку, 2016. Том 2. С.184-186.

17. Дабіжа Д.В. Використання обліків та автоматизованих інформаційних систем при розслідуванні кримінальних правопорушень : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2017. 22 с.

18. Про Концепцію державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України : Указ від 08 листопада 2012 року № 631/2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/631/2012#top> (дата звернення: 01.11.2021).

19. Кримінально-виконавчий кодекс України : Кодекс від 11 липня 2003 року № 1129-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#top> (дата звернення: 01.11.2021).